

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Este cantariño novo
quen o soubera cantar-e,
as nenas da miña terra
sábena repenicar-e.

Santiago me prendeu
Pontevedra me ceibou
unha nena da Mariña
foi a que m'afianzou.

/: Buenos Aires, buena tierra :/
non volvo de Buenos Aires
sin tomar amores nela.

Buenos Aires, terra chan
tódalas millores mozas
para Buenos Aires van.

Dicen que La Habana i-es
sepultura d'españoles,
Habana, por Dios te pido
no me mates mis amores.

Dicen que La Habana es
sepultura de los vivos,
Habana, por Dios te pido
no me mates mis amighos.

Estando de cintinela
en la ghlorieta del diablo,
me viñeron relevar
cuatro soldados y un cabo.

/: Soldadito, militar-e :/
¿Quen ha de se-la mociña
que por ti ha de chorar-e?

Soldadito militar,
que traes en la mochila?
Las caracolas de un rey,
el corazón de una niña.

Anda coxo que ch'é noite
busca pousada con día
os coxos da miña terra
buscana ia mediodía.

I-eu son coxo
eu contr'os coxos non vou
ti es coxo, eu son coxo,
seic'o diabro nos xuntou.

/: Carmeliña, miña irmán :/
este teu peliño roxo
é da color da mazán.

Décheme unha pera podre,
unha mazán xuaneira,
déchemas pola ventana,
Dios cho paghe, charrusqueira.

Casadiña de tres días,
parida de tres somanas,
limpadora do meu trigho,
limpalle ben as arghanas.

Casadiña de tres días,
¿quén che lovou as cores?
Nin casada nin solteira
nunca chas tuven millores.

- Esas cántigas que dixos agora, diciallas o mozo á moza?
- Esas e máis moitas máis, oh.
- E a contestación da rapaza.

O paxaro de Filorio
anda nas miñas ameixas
come, paxariño, come,
veremos ve-las que me deixas.

Pajaro que vas volando
por riba dese convento,
toma lévame esta carta
a meu irmau que está dentro.

Triste vai mi corazón,
triste vai non sei que tiene
hace como el pajorillo
que nel aire se mantiene.

Costureira non a quero,
tecelana non ma dan
a filla do labrador
sabe traballa-lo pan.

Carpinteiro faim'un tallo
que me quero sentar nel,
se mo fas coxo dos pés
cághom'en ti a máis nel.

Costureiriña bonita,
dáme das túas aghullas
que ch'hei dar un alfiler
para prende-las costuras.

Costureiriña bonita,
dam'un alfiler de prata,
para quitar unha espiña
do curazón que me mata.

Tengo de prantar un pino
enriba de tu tellado,
cuando el pino eche flores
hei d'estar a tu mandado.

Teño de subir, subir-e
al pino y al alto la rama
para recoger la sangre
que mi morena derrama.

Moreniña era, era
moreniña era yo,
tan bien era moreniña
la madre que me parió.

/: Moreniña a mas ben :/
tamén o trigh'é moreno
a mai-lo pan sabe ben.

Esta miña pandeireta
cinco rales me costou,
pandeireta coma i-ela
en Parada non entrou.

Teñ'unha pandeiretiña
rodeada de botóns
na miña vida tal vin
ai que fato de parmóns.

Esta miña pandeireta
era de coiro d'ovella,
onte pacía na braña
hoxe toca qu'arrabea.